

Méltósággal emlékezve

2008. november 04. kedd 10:59

Október 23-án a Pax Hungarica Mozgalom (PHM) és a Nemzeti Akarat Platform (NAP) közösen a Corvin-közben emlékezett az októberi hősökre. A 44-es és 56-os forradalmárok előtt tisztelgő rendezvényen több százan vettek részt.

A fővárosban a cionista szervezkedés eredményeként tucatnyi helyen emlékezett hozzávetőlegesen 3000 magyar, akikre 6500 rendőr „vigyázott”. Voltak szervezetek, melyek 15 kilométeres „gyalogtúrára” vitték meglett korú támogatóikat, és voltak olyanok is, akiket belevezettek a rezsin előre felállított csapdáiba. A kordonozások és terelések sikeresen megakadályozták, hogy a megemlékezni kívánók sorra látogassák a rendezvényeket – ehhez jöttek még a szándékos rászervezések, hogy esély se legyen hömpölygő tömegeket látni. A szalon-szervezetek ismét bizonyították életképtelenségüket. A Pax Hungarica Mozgalom (PHM) által rendezett megemlékezés ezzel szemben a már ismert magas színvonalon és fegyelmezetten zajlott le. A PHM vezetője, Domokos Endre János nyitotta meg a rendezvényt. Elmondta, hogy nem csak 1956 október 23-ra hanem 1944. október 15-ére is emlékeznek a rendezvényen. Ezután Tudós-Takács János műfordító, teológus és filozófus következett. Nagyívű előadásában rámutatott arra, hogy 1944 és 1956 hőseit összeköti a hit és október 15 nélkül nincs október 23 sem. Felhívta arra is a megjelentek figyelmét, hogy hazug és képmutató az a tézis, hogy a bolsevizmus alaptételei szépek és jók, csak a megvalósításba csúszott hiba. A valóság ezzel szemben az, hogy a marxista ideológia alapjai is bűnösök és jóval nagyobb pusztítás következett volna be, ha beteljesedik a sátáni eszme. A szónoklatok között Szentgyörgyhegyi Ferenc megindító előadásában hallhattunk felemelő verseket. A vers után Szabó Tamás, a Nemzeti Akarat Platform tiszteletbeli elnöke kapott szót. Az egymással párhuzamosan szervezett megemlékezések kapcsán elmondta, hogy a 2006-os botrány után az utcára sereglett fiatalok tömegeit le kellett kötni szalonképes szervezetekbe, nehogy hungarista, nemzetiszocialista szervezetekhez csatlakozzanak. A válságból kivezető út csak a következetes munka és a szellemi forradalom lehet. Utóbbi győzelme esetén nem lesz olyan magyar rendvédelmi dolgozó, aki kezet emelne a nemzeti forradalmárokra. A következő szónok Németberta Péter, a PHM budapesti kerület-vezetője volt. Felhaborodva beszélt arról, hogy megfelelési kényszerben szenvedők, egy emléktáblát állítottak a Corvin-köz falai közé. A rajta lévő szöveg: „a kommunizmus és a nácizmus áldozatainak az emlékére”. A butaság és rosszindulat jele az, hogy amikor elítélik - helyesen - a kommunizmus rémtetteit, akkor sietve hozzáteszik, hogy fejet hajtanak a „nácizmus” (helyesen: nemzetiszocializmus) „áldozataira” előtt is. Holott összehasonlíthatatlan a két ideológia és a kommunizmus szörnyeteihez semmi sem hasonlítható. Zárszóként Domokos Endre János figyelmeztette arra, hogy nem szabad hagynunk, hogy elvegyék a történelmünket. Kezdve Attilától Árpádig, 1944. október 15-től 1956. október 23-áig. Az Ébredj magyarral és a Himnusszal ért véget a megemlékezés.